

Mørke røtter.

Jeg våknet opp i seggen min, klokka var halv-ti. "Mamma, er det frokost snart," jeg ropte inn på det mørkede rommet der mamma sto og varmet opp to egg. "Vent litt vennen, kan ikke du gå en tur først," hun ropte inn på rommet mitt. "ok," jeg gikk gjennom det slitte tre huset og stoppet i dørkarmen "jeg går til hoven mamma," "ok, men kom tilbake snart." Jeg løp over engen til Harald, naboer var. Gresset var så høyt at jeg bare så toppen på stullen. Gresset delte seg i to og lagde en liten sti til meg. Jorden under føttene følte seg våte hender som tokk rund beina mine. Nils sto og spiste gress i stullen som vanlig. Nils er en sliten gammel hest, som har blitt min. Jeg fikk den av pappa for to år siden i bursdagsgave.

Jeg slang meg oppå den gamle hesten og red mot byen. Bjerguin var bare en kilometer unna og jeg pleier å dra dit på morgen tur.

Når jeg red inn i Bjerguin var det fullt oppstøt. Noen engelske handelsmenn hadde nettopp kommet til byen med noe helt nytt. Det helt nye de kom med var noe som het te. Mange mennesker hadde lyst til å prøve det ut. Jeg liker store skip, så jeg drappet teen og gikk ned til handelskipet til de engelske handelsmennene.

Skippet var stort og flott med alle seilene og den 11 meter høye masten. Mens jeg sto og beundret det vakre ^{skippet} så jeg noe aent som jeg ikke hadde sett før. Noen store og sorte rotter kom ut av det vakre skipet. Pelsen dens var mørke som døden.

Etter at jeg hadde beundret det flotte skipet så jeg noen aent underlig, minst førti døde rotter lå på gaten strødd ut.

Jeg satt meg oppå Nils og trauet gjennom byen. Når jeg kom til torget så jeg ingen mennesker. Utenom 30 mann som lå på bakken og hostet blod.

Jeg red så fort jeg kunne hjem. Når jeg kom hjem ropte jeg forskrekket "Svartedøen er her," jeg huet ikke hvor jeg fikk det fra, men jeg bare følte at det var rett.